

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่องศรัทธาพอกับแม่เสมอกัน

(ขอให้หลวงตาอายุยืน ๑๕๐ ปี) โอ้ย มันน้อยไป ตั้งแต่เตี้ยนมันก็พอแล้วละ ๑๕๐-๑๖๐ อะไร เตี้ยนมันก็ไซซ์โตไซซ์แล้ว ถ้าธรรมดาแล้วไปเสียเลยแหละเรา ถ้าธรรมดาแล้วไปเลย ดูตัวเองทุกอย่างแล้วไปเลย ถ้าธรรมดาแล้วไปเลย เพราะเตรียมพร้อมไว้แล้วเต็มทุกอย่าง เต็มเหนียวทุกอย่าง ไม่มีอะไรบกพร่องเราพูดตรงๆ ในความเป็นอยู่ของเราและความตายไปของเรา ก้าวหน้าก็ไม่ก้าว ถอยหลังไม่ถอย อยู่ปัจจุบัน ปัจจุบันก็เต็มแล้วทุกอย่าง ไม่สงสัยแล้วทุกอย่าง พูดตรงๆ อย่างนี้ละเรา หายสงสัยแล้ว การสร้างความดีอย่างนี้ละ สร้างมาตั้งแต่รุ่นตั้งแต่ไปเข้าวัดที่แรกเราก็งงไม่ลืม

พ่อยากให้บวช น้ำตาร่วง...พ่อ พอน้ำตาร่วงเท่านั้นละสะดุ้งเลยเชียว น้ำตาพ่อร่วงไม่ใช่เล่นๆ หนักมากน้ำตา เอาไปคิดอยู่สามวันเลยน้ำตาพ่อ วันที่สามจบลงแล้วก็มาบอกกับแม่ เอา จะบวชละ แต่อยากสึกเมื่อไรก็ได้นะ ใครมาห้ามไม่ได้ ถ้าห้ามไม่บวช โอ้ย จะสึกต่อหน้าคนมากๆ แม่ก็ไม่ว่า แม่อยากเห็นผ้าเหลืองในเวลาบวช แม่ฉลาดกว่าลูกใช้ไหม ใครจะไปสึกต่อหน้าคนไปบวช อุปัชฌาย์ก็ยังไม่กลับ มาสึกต่อหน้าใครจะทำได้ แม่ฉลาดกว่าลูก ก็เลยบวช

อายุพรรษาได้ ๗-๘ พรรษาหรือไง ๑๑ พรรษาพ่อเสีย ๘ พรรษาเที่ยวมาบ้านพ้อมียิ้มๆ นะพ่อ เออ ไม่อยากสึกเหอ แม่ไม่เคยถามนะ พอน้ำตาร่วงเสียใจอยากให้ลูกบวช ทีนี้เวลาบวชเข้าจริงๆ แล้วมันได้เท่าไร ๘ พรรษา ๙ พรรษา แล้วไม่อยากสึกเหอ ยิ้มๆ เราเลยไม่ตอบ เฉยเลยจนกระทั่งปานนี้ อยากบวช เรื่องศรัทธาพอกับแม่เสมอกัน ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใคร เราเป็นลูกเราไม่ต้องตี ยิ่งว่าทำบุญด้วยแล้วถึงไหนถึงกันเลยพอกับแม่ ไม่มีที่ว่าค้ำกันไม่มีเลย ว่าอะไรเท่าไรเท่านั้นถึงกันเลยๆ ศรัทธามีเสมอกัน

เรา ๑๑ พรรษามั้งพ่อเสีย พรรษาที่ ๑๑ เรามาทำบุญหาพ่อ พรรษาที่ ๑๑ พ่อเสีย พ่อเสียกระเทือนไปถึงที่เราจำพรรษาปีนั้นอำเภอศรีสงคราม เราจำพรรษาที่นั่นสามองค์ ตอนเช้าราวตี ๔ ตี ๕ นั่งภาวนาอยู่นะ เห็นอาน้องพ่อละถือของจดหมายยื่นเข้ามา อะไร ผู้ส่งจดหมายไม่ตอบ ยื่นให้เรา พอว่าอะไรเท่านั้นก็รู้กันทันที รับกัน พ่อเสียแล้ว พอมาอ่านจดหมายก็เป็นจริงๆ เสีย ได้บอกหมู่เพื่อนไว้ตอนที่มาบอกในจดหมายนั้นเราบอกว่าพ่อเสียแล้ว พอได้รับจดหมายปั๊บพ่อเสียแล้วบอก พออ่านจดหมายแล้วก็พูดให้หมู่เพื่อนฟัง ปรากฏเมื่อเช้านี้ว่าพ่อเสียแล้วนะคอยดู ประมาณสัก

อาทิตย์ก็คงจดหมายจะมาถึง ให้จดจำเอาไว้ เมื่อเข้านี้อ่าน้องพ่อละเอาจดหมายมายื่นให้ พ่อจดหมายยื่นเข้ามาปั๊บทางนี้ก็รู้รับกันปั๊บว่าพ่อเสียแล้ว เสียวันนั้นจริงๆ เสียคืนนั้น พ่อเสียก็รู้ เลยบอกหมู่เพื่อนว่าคอยจำไว้นะ สักกี่วันจดหมายจะมา ในจดหมายเขาไม่ได้ว่าอะไรแต่มันรู้รับกันว่าพ่อเสียแล้ว ก็พอดีพ่อเสียจริงๆ วันนั้นแหละ

พ่อนี้ทางศรัทธากับแม่เท่ากัน ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่ากัน เรื่องศรัทธาก็ให้ทั้งสองเลย ไม่มีใครขัดกันละ การทำบุญให้ทานถึงไหนถึงกันเลย แต่แม่นี้ได้ใกล้ชิดกับเรา ตอนที่เรามาอยู่ที่นี้สอนแม่จนหายสงสัย แม่บอกว่าแม่หายสงสัย แม่ไม่สงสัยว่าอย่างนั้นเลยนะ เราก็อบตันทันทีในขณะนั้น ส่วนพ่อเลยไม่ได้สั่งสอนอะไร เรากำลังเร่งความเพียรอยู่ในป่าตอน ๑๑ พรรษาอยู่ศรีสงคราม นั้นละพ่อเสียปีนั้น แม่ภายหลัง แต่แม่รู้สึกว่าได้ ได้รับการอบรมจากเราหายสงสัย เอาละที่นี้ให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ